

[Laurits Pedersen.]

Jeg har jo ikke megen Tid til min Raadighed under denne Debat, men jeg vil gerne sige, at Andelsforeningerne har heldigvis, kan man sige, ikke gjort meget Postyr ud af det Forslag, der her foreligger. Andelsforeningerne maa til enhver Tid tage den Beskatning, som bliver godkendt af et Flertal her paa Rigsdagen, og Andelsforeningerne er, som jeg sagde før, saa stærke i deres organisatoriske Opbygning, at de ogsaa kan tage det uden at vise, at de er meget trykket af det. Rent personlig vil jeg sige, at det er mit Haab, at vi fortsat kan eksistere ogsaa under denne Form for Beskatning ligesom hidtil.

Til Slut vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig vilde gaa imod denne Beskatning, hvis der var nogen Realitet i at gaa imod den. Jeg er imod denne Form for Beskatning, der kaster Principperne over Bord, men jeg ved, at det nytter ikke at gaa imod den, den bliver vedtaget. Jeg ser ligesom mit Parti med Forstaaelse paa Skatteloven som Helhed og vil stemme for den ved tredie Behandling, men jeg vil her ved anden Behandling indtage det Standpunkt at undlade at stemme over Afsnit I. C. vedrørende Brugsforeninger.

Boeck-Hansen: Jeg maa erkende, at jeg anser de Skatter, som nu bliver lagt paa Befolkningens Ryg, for at være nødvendige, men jeg maa ogsaa have Lov at sige, at adskillige af disse Skatter meget nemt kan medføre, at Arbejdsløsheden bliver forøget, idet man tapper Driftskapitalen, saaledes at der er en Fare for, at Bedrifterne maa nedsætte deres Omsætning. Det kan jeg ikke lade være med at understrege.

I øvrigt kan jeg ikke forstaa, at Flertallet ikke har kunnet gaa ind paa den Beskatningsform med Hensyn til Forbrugsforeningerne, som er foreslaaet af mit Parti. Det forekommer mig at være et saa beskædent Forslag, at man meget godt kunde være gaaet ind paa det og dermed kunde have haft de bedste Udsigter til at tro, at Kampen om dette Spørgsmaal, i hvert Fald politisk, var ophørt. Men dette har man altsaa ikke ment at kunne. Derfor kan jeg ikke stemme for denne specielle Del af Skattelovskomplekset.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser om, at Hr. Sonnes Brugsforening, der oprindeligt opstod oppe i Thisted, var ganske skattefri, skal jeg sige: Ja, det var den, den var heller ikke videre egoistisk indstillet, idet to

Trediedele af Overskuddet betaltes til sociale Formaal. Hvis Brugsforeningerne og Andelsforetagenderne gjorde noget lignende, tror jeg heller ikke, at der var opstaaet et saadant Krav om Beskatning; hvis de havde selvbeskattet sig, saaledes som de oprindelige Brugsforeninger gjorde, var Kravet sikkert ikke kommet, og i hvert Fald var det ikke vokset saa stærkt, som det er.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen mente, at Brugsforeningerne maatte være skattefrie, fordi en Højesteretsdom, der var faldet i 1880, udtalte, at Brugsforeninger ikke var næringsdrivende. Dermed har utvivlsomt været ment, at de ikke faldt ind under Næringsloven, og jeg maa dog have Lov at sige, at det er ikke en Forudsætning for Skattepligt, at man er næringsdrivende, der er saamaend mange Skatteydere her i Landet foruden de næringsdrivende, og der er mange andre Former for Skat end den, der hviler paa de næringsdrivende; vi har saaledes Dobbeltbeskatningen af Aktieselskabernes Overskud, og der er Beskatningen af Lotterigevinster — Staten spiller med sine Borgere, og af det, Borgerne vinder, mener Skattevæsenet, at det skal have en Broderpart. Man behøver altsaa slet ikke at være næringsdrivende for at være skattepligtig, det er heller ikke udelukkende næringsdrivende, der spiller i Klasselotteriet, saa vidt jeg ved, der er endogsaa nogle Svenskere, men de undtages nu for Skat, uvist af hvilken Aarsag.

At vi fra vor Side har erkendt, at Brugsforeningerne skulde have Ret til at give en Rabat, er ganske simpelt en Følge af, at Brugsforeningerne efter vor Mening skal stilles paa lige Fod med andre næringsdrivende; skal de beskattes paa lige Fod med andre næringsdrivende, skal de ogsaa have Ret til at give Rabat paa lige Fod med de næringsdrivende, altsaa under samme Form, som de næringsdrivende har Ret til det. Det er en direkte Følge af den Ligelighed, som vi mener der bør være mellem de to Former for Næringsliv.

Jeg kan slet ikke indrømme, at det konservative Parti hader Brugsforeningerne. Hvor i al Verden kan man tænke dette! Ikke paa nogen Maade! Jeg mener da heller ikke, at f. Eks. Partiet Venstre hader Købmændene — ikke paa nogen Maade! Fordi man mener, at to Parter skal stilles paa lige Fod med hinanden, er der dog aldeles ikke Tale om en saadan Følelse. Jeg sætter f. Eks. den sidste ærede Taler meget højt. Nej, det, der ligger til Grund, er ganske simpelt en Retfærdighedsfølelse, det er det, at man synes, de to Former for Erhvervsliv skal